

pladser fra de nuværende ca. 7.000 til et årligt indtag på 1.200.

Det hænger ganske simpelt ikke sammen, og det er også den gennemgående røde tråd i høringsvarene til dette lovforslag.

Skolepraktikken (SKP) og elevernes mobilitet

Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten vender sig stærkt mod denne beskæring af skolepraktikken. Man kunne sige til arbejdsgiverne, at hvis de er så stærkt imod skolepraktikken, så kunne det problem løses ved, at de oprettede det tilstrækkelige antal praktikpladser, kort sagt leve-de op til deres ansvar.

I aftalen retter man også bager for smed. I aftalen påpeges det, at visse branchers uhensigtsmæssige brug af skolepraktik skal imødegås. Det vil man imødegå ved at straffe eleverne gennem nedsættelse af lønnen under skolepraktik, skærpe-lse af kravene til elevernes faglige og geografiske mobilitet samt nedskæring af SKP pladser.

Man mener, at arbejdsgiverne ikke gør det rigt-tige, og derfor går man efter eleverne. Logikken er meget svær at få øje på. Der er ingen krav til arbejdsgiverne i dette lovforslag, kun krav til eleverne. Eksempelvis ser man ikke noget for-kert i at tvinge en 17-årig fra Ålborg til Nakskov for at få en praktikplads på træfagenes byggeud-dannelse, jf. undervisningsministerens besvarelse af spørgsmål 11.

Endnu mere absurd virker det, når ministeren i besvarelsen af spørgsmål 48 bl.a. skriver: »De skærpede krav til elevernes mobilitet kan også være med til at sikre at flere ledige praktikplad-ser fremover bliver besat af søgende elever«. Samtidig skriver ministeren i besvarelsen af spørgsmål 18: »Der findes ikke relevante og an-vendelige statistikopgørelser over antal ubenyttede praktikpladser. Der er heller ikke andre of-fentligt tilgængelige og brugbare informationer om antallet af ubenyttede godkendte og anvendelige praktikpladser.«

Ministerens besvarelse af henholdsvis spørgs-mål 18 og 48 viser klart, at der ikke er overblik over noget som helst. Regeringen tror, der findes ledige praktikpladser, men man har ikke tallene. Der er ikke noget statistisk grundlag for antagel-sen – en antagelse, som er en væsentlig del i re-geringens forslag til incitamentsstruktur. Anta-gelsen er tom snak, der er simpelthen ikke stati-

stisk belæg for at tro, at der findes ledige prak-tikpladser.

Vismændene

Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten vil endvidere henlede opmærksomheden på vis-mandsrapporten fra december 2003, hvori vis-mændene fremhæver, at aftalen, der ligger til grund for lovforslaget, ikke tilskynder arbejdsgi-verne til at oprette flere praktikpladser. Det un-derbygger de argumenter, som partierne har fremført i dette betækningsbidrag.

Lavere vidensniveau er ikke løsningen

Regeringens forslag om nye korte uddannelser løser ingen problemer, tværtimod. Erhvervs-livet har jo ikke lige frem stået og råbt på disse halve uddannelser, og man kan jo spørge, hvad der lig-ger til grund for, at arbejdsmarkedet lige pludselig vil efterspørge halve uddannelser. Erfaringer i nogle af høringsvarene, bl.a. fra HK, peger også på, at halve uddannelser ikke er løsningen, men hurtigt bliver en del af problemet. I bedste fald virker det en smule naivt at tro, at delkom-petencer og øget brug af kortere erhvervsuddan-nelser kan løse problemerne og skaffe flere prak-tikpladser.

Danske virksomheder, dansk konkurrenceev-ne og danske unge efterspørger et højere kompe-tenceniveau – ikke et lavere. Det understreges også klart i Håndværksrådets høringssvar, hvori der bl.a. står: »Det er Håndværksrådets vurde-ring, at virksomhederne generelt set efterspørger et højere kompetenceniveau – ikke et lavere. En trindeling kan derfor risikere at medføre, at unge tilskyndes til at tage en uddannelse, der vil stille dem dårligere på arbejdsmarkedet.«

Med dette lovforslag kan ministeren nedsætte ad hoc-udvalg til, mod parternes anbefaling og mod de faglige udvalgs anbefaling, at lave korte uddannelser, som arbejdsmarkedet ikke efter-spørger. Reelle beskæftigelsesmuligheder inden for brancherne kan ikke beskrives uden parter-nes medvirken, og det kunne da også være inter-essant, om ministeren kunne give nogle eksem-pler på nogle faglige udvalg, som har »sovet i ti-men«. Det har ikke været muligt ved besvarelsen af spørgsmål 16 at få ministerens svar på dette spørgsmål.